63ste Jaargang No. 5190 | DAGBLAD | Dinsdag 19 Augustus 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2.50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2.50 gld.; en het buitenland 3 gld.

REDACTIE: Adres: Conscientiesteeg 27. Tel. 1858. P. bus 8. Willemstad

Uitgeefster en Administratie: Paulus drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad ... 38

Nieuws uit Indië

Geruchten over cabinetscrisis

Telegram van actie Rijkseenheid aan H. M. de Koningin

Steeds doden — steeds gewonden

LAKE SUCCESS EN INDONESIË.

Zonder verder enige toespeling te maken op de actie van Amerika t.o.z. van de Indonesische republiek wees Gromyko er op, dat er politieke en diplomatieke druk op dat land wordt uitgeoefend en hij vroeg, om beslissingen te nemen in zake Indonesië en daarom vroeg hij om een extra zitting van avond nog of morgenvroeg. Gromyko sprak, nadat de Australische vertegenwoordiger Hodgeson gesproken had ook aandringend op meer haast.

De voorzitter Faris El Kourhy is van plan de vergadering over Indonesië dan op morgen vroeg te plaatsen er waren geen bezwaren van niemand (Lake Success, (AP) 19.8).

UIT BATAVIA.

Er komen berichten uit Batavia, dat het hoofdkwartier verklaarde, dat de Republikeinen ondanks de beslissing van de Veiligheidsraad doorgaan met het verbreken van de wapenstilstand. De republikeinen wezen op een aanval van de zijde der Nederlanders op Peroing aan de Zuidkust van Java en ook meldt men aanvallen tussen Salatiga en Ambarawa (Batavia, (AP) 19.8).

SOEDAN.

Een Soedanese delegatie kwam op bezoek bij de voorzitter van de Veiligheidsraad om een eenheid met Egypte. Ze zeiden 90% van de Soedan te vertegenwoordigen (Lake Success, (AP) 19.8)..

RIJKSEENHEID EIST ACTIE.

De vereniging 'Rijkseenheid' zond een telegram aan Hare Majesteit de Koningin, waarin wordt aangedrongen om de politiële actie in Indonesië terstond krachtig door te zetten, opdat niet onnodig bloed wordt vergoten en eindelijk de rust en de veiligheid hersteld worde. Men bad Hare Majesteit kracht en wijsheid toe om te bevorderen, dat er maatregelen worden genomen in het belang van alle onderdanen in Nederland en overzee en dan in overeenstemming met de waardigheid van het Koninkrijk en haar tradities.

Volgens A. P. zou 'Rijkseenheid' Hare Majesteit eveneens verzocht hebben de Tweede Kamer bijeen te roepen om haar houding te bepalen ten opzichte van de doorzetting der politiële actie in Indonesië.

BATAVIA.

Het legerbulletin meldt, dat men krachtig zal optreden tegen de oprukkende republikeinen. Gisteren waren er zeven doden te betreuren en had men 17 gewonden. (Batavia 19 Aug. A.P.)

ENGELAND WEIGERT.

Maandag werd bekend gemaakt dat Groot Britannië geweigerd heeft om als bemiddelaar op te treden in het Nederlands-Indonesisch dispuut. Officiële kringen melden dat er een bericht werd ontvangen van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, dat Engeland geen stappen kon nemen om te bemiddelen tussen Nederland en Indonesië en de beslissing zou slechts dan opnieuw worden overwogen, indien beide regeringen zich weder tot Engeland richten met een vernieuwd aanbod (Aneta, 19.8).

DE MENING VAN DE PARTIJ VAN DE ARBEID.

De Partij van de Arbeid in buitengewoon congres te Amsterdam bijeen nam een resolutie aan over de Indonesische quaestie, waarin met grote meerderheid van stemmen het vertrouwen werd uitgesproken, dat de regering bereid zal zijn van arbitrage gebruik te maken waar dat nuttig en mogelijk is. Het congres acht het noodzakelijk, dat de eenmaal erkende territoriale omvang en het politieke leven van de Republiek niet door militaire bezetting zal worden aangetast. Het congres sprak eveneens de hoop uit, dat de Republiek zich weer tot samenwerking met Nederland bereid zal verklaren. Men stelde als slotconclusie, dat het progressief regeringsbeleid moet worden gezocht in het behoud en desnoods in de hervorming van de commissie-generaal.

„STAAKT HET VUREN" NIET NAGEKOMEN.

Iemand van de Nederlands Indische Regering verklaarde heden, dat de berichten, dat Hubertus J. van Mook volmacht zou gevraagd hebben om de militaire actie te hervatten, niet geheel juist zijn. Er is slechts naar Nederland de officiële kennisgeving gestuurd, waarin gewag gemaakt wordt van de vele moeilijkheden, die ondervonden zijn na het bevel van: „staakt het vuren".

Als voorbeelden werden genoemd de aanvallen bij Modjokerto en andere gebieden. Practisch is er van de order weinig terecht gekomen. Telkens blijkt, dat er wel degelijk verband bestaat tussen de daders van vernielingen en berovingen en de Republikeinse regering te Djokjakarta. Van Mook heeft in verband met deze moeilijke toestand de regering om instructies gevraagd, hoe te handelen.

NEDERLANDS COMMUNIQUÉ VAN VANDAAG.

Het Nederlands legercommuniqué van vandaag bericht, dat de Nederlanders verliezen op 17 Augustus bedroegen 13 gesneuvelden en 22 gewonden. Op Madoera werd bij Pameksan Welko een aanval uitgevoerd door Republikeinse troepen, die echter werd afgeslagen na hevige gevechten in de stad. De Nederlanders leden hier enige verliezen. Bij Malang werd uit hinderlagen geschoten. Nederlandse patrouilles bij Anbarawa en Salatiga werden bestookt. Bij een zuiveringsactie te Poerwokerto leden de Nederlanders eveneens enige verliezen. De Indonesische bevolking op de Karo-hoogvlakte in Noord-Sumatra heeft in toenemende mate te lijden van terreur en intimidatie door de Harimau Liar, een stelletje wetteloze gewapende benden.

Bij Siantar werd de bevolking uit de kampong verdreven met het bericht, dat er Nederlandse vliegtuigen op komst waren. Hierna plunderden de rovers de kampong en staken hem in brand, benevens de daar in de buurt gelegen rubber- en theefabriek.

Te Pagan Djawa werden de Chinese woningen geplunderd. Een 1000-tal vluchtelingen wist te ontkomen. De branden op de olievelden te Pendopo wist men meester te worden.

het nieuws van vandaag

Er gingen gisteren geruchten door de wereld als zou er misschien cabinetscrisis komen in Nederland. Wordt men daar onzeker? Naar we menen zijn er drie stromingen in Nederland.

De eerste „is de **krachtige** richting, de" richting van Welter, Gerbrandy en hun aanhang, die maar het liefst morgen naar Djokja zouden oprukken en de vergaderzaal van de Veiligheidsraad zouden willen uitlopen, want zo komt er geen orde.

De twee richting is de richting van het Ministerie **Beel** (afgezien van de afwijkende meningen, die er nu opkomen) dat overging, heel voorzichtig, tot politie-actie, dat zich wel geruggesteund meende door de wereldopinie, doch dat nu ziet, dat de wereldopinie anders uitvalt als men dacht, men vindt weinig begrip voor de noodzaak voor de actie. Men was zo breed om de actie te beëindigen, doch de uitspraak van de Veiligheidsraad was natuurlijk een morele steun voor geheel de republiek, zodat het nu nog weer moeilijker wordt in Indië.

Tenslotte is er een derde richting die der communisten en der linksen in de partij van de arbeid, die een veel „**slapper** houding van de regering zouden willen en niets verlangen als de vrijheid geven aan Indonesië, zonder verder zich goed af te vragen wat voor verantwoording, men daarmee op zijn schouders zou leggen. De uitspraken van het partij-congres zijn niet zo geweldig. Ze willen arbitrage waar nuttig. Ja, ja wie maakt dat uit! Ze willen erkenning van gebied, dat is nu wel erg goed mogelijk? Ze willen verandering of uitbreiding van de commissie generaal. Het gaat de kant op van de laatste richting.

Het is nu inderdaad zeer moeilijk geworden, doch we geloven wel, dat er vandaag geen cabinetscrisis komt in Nederland, dat hangt af van iets anders.

Gisterenmiddag nl. is Gromyko opgestaan, om de Veiligheidsraad er eens op te wijzen dat Amerika ook in deze quaestie weer handelt buiten de Verenigde landen om en de tegenstelling Amerika en Rusland zal zoodoende ook over onze politiek worden uitgespeeld. Nu kunt U wel aan het stemmen tellen gaan. We hadden het niet gedacht, dat Rusland dit er bij zou halen, het is niet zoo handig, er was immers een eenheid mogelijk tegen ons, nu loopt Gromyko de kans, dat hij Amerika niet mee krijgt met zijn voorstellen. Gromyko wilde een vergadering en wel onmiddellijk of reeds gisteravond dan wel hedenmorgen.

De voorzitter de Syriër El Khoury besloot tot hedenmorgen, en niemand had bezwaar. Daar zal dan wel een beslissing vallen in Lake Success, en wat de beslissing zal zijn, weet niemand. Alleen weet ieder, dat er veel kans is, dat het ongunstig voor Nederland zal zijn. We denken, dat het van die beslissing afhangt of het kabinet Beel zal vallen of niet, en wat dan? Er zijn dan twee kansen de slappe richting of de harde. We denken dat de eerste, gezien de stemming in de veiligheidsraad aan bod komt. Een ministerie Logemann misschien?

In Rio de Janeiro gaat alles nog goed. Het wereldnieuws is vrijwel hetzelfde als dat van iedere dag. In Paraguay vecht men nog stevig. In Londen is men van mening, dat de spoedzitting over de lening met Amerika ging, niet over de rede van Churchill.

Conferentie van Rio de Janeiro komt op gang

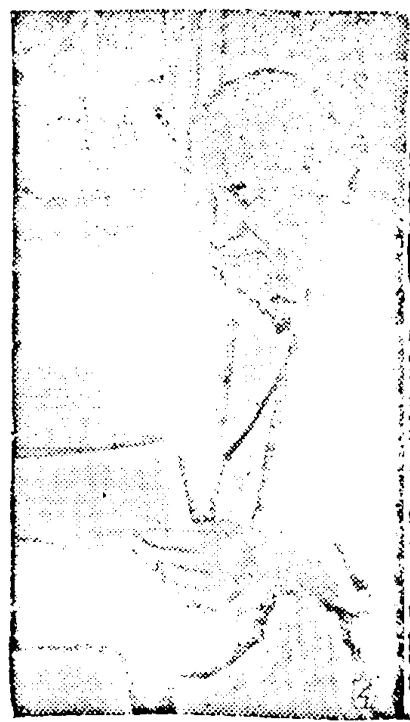
Het Reichswald brandt nog

Vrede in Indo China?

CONFRENTIE VAN RIO DE JANEIRO.

De AP.-correspondent Philip Clark meldt uit Rio de Janeiro dat nu formeel het voorstel om elkaar wederkerig te verdedigen is ingediend op de conferentie van de Ministers van Buitenlandse Zaken. Senator Connally gaf uiteenzetting aan de commissie, hoe hij zich de procedure van de conferentie gedacht had. Er zou een militaire commissie worden ingesteld voor heel het werelddeel waardoor men tegelijk militaire voorzieningen zou kunnen krijgen, ofschoon het mogelijk is dat de verdere discussies betreffende het militaire mechanisme pas ter sprake zullen komen op de conferentie van Bogotá het volgend jaar, waarbij dan ook de uniformiteit van de bewapening kan ter sprake komen.

Peru deed nog een voorstel, dat de voorzitter van de comité's bijeen zullen komen voordat men het werk aanvangt, want zeide hij, op de conferentie van San Francisco en Mexico liep het werk in de war, omdat men ook dat ging behandelen wat in de commissie reeds besproken was en men kwam soms zodoende tot verschillende beslissingen. De benoeming van de leden der verschillende commissies ging zeer vlot. Er zijn drie hoofdcomité's die morgen voor het eerst bij elkaar zullen komen.

TOM CONNALLY
..Vertegenwoordiger van Amerika op de conferentie van Rio de Janeiro.

In een uitvoerig overzicht legde de vertegenwoordiger van Nicaragua uit dat aan de meest schandelijke coup d'etat haar goedkeuring zou worden verleend als men deze republiek niet zou toelaten.

Bij de opening van een vergadering stelde Guillermo Belt een commissie samen te stellen met vertegenwoordigers van Uruguay, Argentinië en Ecuador, doch de Argentijnse delegaat Oscar Ivanissevich bracht daarvoor dank aan Belt, maar moest daarvoor bedanken daar Argentinië alleen wil medewerken en geen leidende positie wil innemen.

Pinto van Brazilië stelde toen voor om Mexico in plaats van Argentinië te benoemen. Belt trok daarop zijn oorspronkelijke voorstel in en was ook voor Mexico als ondervoorzitter. Senator Tom Connally was hiermede eens en sprak ten voordele van Uruguay, Mexico en Ecuador.

De gekozenen bedankten voor het bewijs van vertrouwen.

REICHSWALD.

Uitgestrekte bosbranden, die naar de Nederlandse autoriteiten geloven door de saboteurs zijn aangestoken vielen er bij de provincie Limburg waar te nemen.

De Duitse brandweer werpt dammen op, om het vuur tegen te gaan, doch dat heeft het vuur nog niet bedwongen. Er was een brand over een lengte van meer als 15 kilometer langs de Nederlandse grens (Nijmegen,

INDO CHINA.

Welingelichte kringen in Parijs zeggen, dat men binnen een dag of twee een beslissing zal kunnen nemen waardoor er een einde komt aan de gevechten tussen Franse troepen en Indochinese troepen, die reeds tien maanden duren.

Paul Ramadier zal deelnemen aan een raadszitting waarbij de verdere détails over deze vrede zullen besproken worden (Parijs, (AP) 19.8).

DE DOOD VAN AMBASSADEUR ATCHESON

In Honolulu neemt men nu als vast staand aan, dat ambassadeur Georges C. Atcheson en de negen andere personen die met hem in het vliegtuig waren, als verloren moeten worden beschouwd. De zee is ruw en men heeft na 36 uur nog geen teken van de overlevenden teruggevonden. Er is eigenlijk geen hoop meer. De zee werd afgezocht door vliegtuigen en schepen. Atcheson was het hoofd van de politieke adviesraad der Verenigde Staten voor de bezetting in Japan en hij was tevens voorzitter van de Viermogendhedenraad voor dat land. Gisteren heeft men vijf lichamen teruggevonden (Honolulu, (AP) 19.8).

CHURCHILL — ATTLEE.

De pers van Engeland houdt uitvoerige speculaties over wat de rede zal geweest zijn van de spoedzitting van het cabinet van Attlee. Gouvernementsbronnen laten weten, dat de spoedzitting niet was in verband met ontwikkelingen in de economische crisis, doch het zou in verband staan met de revisie van de voorwaarden waaronder de lening met Amerika is aangegaan (Londen, (AP) 19.8).

BOM VOOR ATTLEE?

De politie ontdekte een bom in een huis recht tegenover het huis van den premier in Downingstreet. (Londen, 19 Aug. (AP)).

PARAGUAY.

Telegrammen melden dat er zuiveringsacties plaats hebben in de dorpen rond de hoofdstad en men zou de rebellen in alle richtingen verjagen. Er wordt een lange lijst van namen opgegeven van de officieren onder de rebellen die gedood zijn of gevangen zijn genomen (Paraguay, (AP) 19.8).

BROER GOERING.

De halfbroer van Hermann Goering werd als schuldig aan nazie activiteit veroordeeld tot een boete van 2000 rijksmark (Wiesbaden, (AP) 19.8).

WAAGT HET ER OP!

De burgemeester van Hamburg Max Brauer vroeg aan de bezettingsautoriteiten om het experiment te proberen en aan de Duitsers macht te geven in alle phasen van het nationale leven. Hij zeide dit in een sluitingsrede bij het parlement voor Hamburg een vrijgekozen instelling. Het leek hem beter dan de jongere generatie der Duitsers voor de vrijheid op te offeren (Hamburg, (AP) 19.8).

OVER GRIEKENLAND.

Zes en tachtig labour leden hebben een beroep gedaan op Koning Paul van Griekenland om amnestie te verlenen aan politieke gevangenen (Londen, (AP) 19.8).

Petrus Claver van Cathagena

1585 - 1664

Carthagena is niet ver, nu komen er de toeristenboten vandaan, boten vol van, dat wat heet comfort. Er is een andere tijd geweest, toen boten vol slaven naar dat zelfde Carthagena gingen. Boten vol slaven, 800 en meer in een boot op elkaar. We schrikken, als we het sterftecijfer lezen. God had medelijden met die mensen. Bij het binnen lopen van zo'n boot, stond er een man op de kade. Een man in het zwart met een bleek, bijna melancholiek gelaat, een scherp neus, grote ogen, een brede mond. Hij had twee tassen bij zich. Een met de benodigdheden voor het toedienen der sacramenten, een andere, het natuurlijke verwaarloosde hij niet, vol met geneesmiddelen, zalf, olie en zoetigheid. Die vreemde man daar op de kade, die man, wien het werkelijk gelukte aan boord te komen, was een priester, een Pater Jezuïet. Voor de voltooiïng van zijn theologische studiën, was hij al naar Amerika gekomen, studeerde in Bogotá, hoofdstad van Columbia. Aan zijn geloften heeft hij deze gelofte toegevoegd:

„Verlangend de dagen, die God me schenken zal, goed te gebruiken, beloof ik U en zweer ik U, mijn God, mij te zullen wijden aan de dienst onder de slaven. Ik zal geen enkele poging, die maar mogelijk is, nalaten, om hun morele en lichamelijke toestand te helpen verbeteren".

Hoe kwam die bleke man tot dat heldhaftive voornemen. Dood Gods dienaren, door een liefde tot de zielen hem ingegeven door de H. Alphonsus Rodriguez, die hij jaren geleden in Spanje als portier van het klooster waar hij leefde, gekend had. Als jonge man, philosophie studerend, had hij weinig te maken met de portier, doch er was een vriendschapsband tussen beiden ontstaan. Zijn oversten hadden zelfs goed gevonden, dat zij samen, die twee toekomstige heiligen, iedere dag een kwartiertje bij elkaar kwamen praten. Zij hebben in die ogenblikken niet slechts bepraat, wie er vandaag aan de deur geweest was, wat die leraar voor bui had, doch dat die Petrus Claver, de kracht vond om zulk een gelofte te doen en ze schitterend uit te voeren, dat dankte hij aan de gesprekken bij die portier, die een heilige was.

Petrus Claver ging de boten op, ging helpen verplegen, genas. Hij lette niet op de lucht die er heerste, daar in het ruim, waar zoveel mensen opeen gepakt zaten. „De herinnering aan wat ik dan bij de aankomst van zo'n boot zag, maakt me nu nog ziek", zei een Pater, die ook met dat werk belast was. Petrus Claver had de taal van Angola geleerd, om zich verstaanbaar te maken. Doch een taal was absoluut onvoldoende, op een boot waren soms negers van 30 tot 40 verschillende nationaliteiten, de mensen verstonden elkaar onderling niet. Hij had wel 8 tot 9 tolken tot zijn beschikking. Dat kwam het klooster nog al op kosten te staan, doch van hoger hand werd uitdrukkelijk geëist, dat men nooit die tolken aan hem zou onttrekken. In 1642 had hij 18 tolken, waarvan er een zelfs twaalf talen kende.

Pater Claver had naast zich een zekere Pater Sandoval, die evenals reeds vroeger den Dominicaan de las Cacas in verschillende geschriften opkwam tegen de slavernij. Hij zegt, dat men wel zegt: het is een oorlogsrecht, overwonnen volkeren mag men zo behandelen. Weer anderen praten het goed, daar men toch het recht heeft de negers, als ze iets hebben uitgehaald een straf op te leggen. Het is alles uitvlucht om aan goedkope werkkrachten te komen.

Sandoval wijst er op dat men het gevoelige karakter miskent, ze lijden er verschrikkelijk onder, niet alleen als men hen slaat, doch ook als ze uitgescholden worden. Het is ook niet waar, dat ze dom zijn, natuurlijk is het begrijpelijk dat mensen, die zo behandeld worden, afstompen, niet gemakkelijk kunnen denken over geestelijke dingen. Petrus Claver had dan ook een heel eenvoudige systeem uitgedacht, om de slaven kort en duidelijk de openbaring uiteen te zetten.

Al erlei middeltjes, om te onthouden, dat er een God is en drie personen, etc., ieder lid van de vinger betekende iets. Men moet daar niet om lachen, want men moet niet vergeten, dat Petrus Claver niet veel tijd gelaten werd om hun iets te leren. Immers de boten moesten weer verder, de slaven werden overgedaan aan plantageheren in de binnenlanden; alleen een enkele in het ziekenhuis bleef langer. Sommigen waren wel gedoopt in Guinea, doch dat gebeurde daar dikwijls niet eens volgens de vorm, en zij die geloopt werden, hadden dikwijls niet goed begrepen wat er met hen gebeuren ging. Sommigen hadden gedacht dat ze vanwege de hitte voor de frisheid met water besproeid werden.

Petrus Claver was toch ook streng voor hen. Dobbelen duldde hij niet, tamboerpartijen sloeg hij uit elkaar...... Men noemt geweldige getallen van hen, die door Petrus Claver geholpen werden. Doch dit valt moeilijk te berekenen, geestelijke weldaden laten zich ook moeilijk in statiestieken en getallen aflezen. Bovendien reeds in die tijd werden er al veel mensen uit Afrika clandestien binnen gesmokkeld. Matrozen, die daar een bijverdienste van maakten. Wat een toestand. Doch Petrus Claver zocht hen op, als hij wist dat ze binnen gebracht werden en trachtte ook tot hen door te dringen.

Carthagena was Petrus Claver eigenlijk een veel te klein arbeidsveld, hij had graag al de havens, hier langs de kust afgegaan. Doch dat ging moeilijk. Hij werd gesteund door zijn overheid. Er zijn gelukkig ook enkele wetten ter bescherming van de Spaanse Koning losgekomen. Heel wat mensen hielpen hem ook in zijn werk. Vele dames in Carthagena gaven hem van alles en nog wat voor zijn slaven. Had hij door zijn optreden niet een andere geest gebracht, zijn bemiddelingspogingen voor vrijlating, voor strafvermindering, zijn hulp om goed huwelijken te krijgen, zouden geen succes gehad hebben. Niet voor niets had hij een congregatie voor koopmannen opgericht, waarvoor hij iedere Zondag een conferentie hield. Hij zal zijn werk hebben aanbevolen, zijn ideeën hebben gepropageerd.

We hebben het werk van deze grote gestalte weer eens naar voren willen brengen, omdat en de mensen hier en de historie-

schrijvers hem vergeten schijnen. Wat het laatste betreft, men zie maar eens naar het gedenkboek „Nederland-Curaçao", dat in zijn keurig artikel over slavernij, Petrus Claver en de groep om hem, niet schijnt te kennen.

Maar bovenal het optreden van die man was een Godsgave voor die tijd, dat hij daar stond op de kade voor die stakkers, het was het werk van God.

Mag men die weldaad zo maar vergeten? Mochten we, die niet eens even weer naar boven ha-'en? Ook in onze tijd zijn er van die Godsgezanten!

cf. Gabriel Ledos: Saint Pierre Claver.

BRITS INDIËRS.

Nadere informaties hebben ons doen weten, dat er op Curaçao precies geteld een 113 Brits Indiërs aanwezig zijn. Ze hebben allen tezamen als broeders het feest van de onafhankelijkheid gevierd ten huize van den heer Ragunnath.

SANTO DOMINGO.

Reizigers uit Santo Domingo aangekomen verhaalden ons van de grote feesten welke plaats hadden bij de inhuldiging van de President genera'issimo Trujillo en vol lof spraken zij over het Nederlandse vlagvertoon bij de feesten in Ciudad Trujillo. De mannen van de marine maakten speciaal een grootse indruk op de bevolking. Het volk had sympathie voor hen.

Op Curaçao werd de nationale dag herdacht in de kerk van Pietermaai, waar een H. Mis werd opgedragen voor het geestelijk en tijdelijk welzijn van de republiek. Vele Dominicaner woonden deze H. Mis bij.

DE „VAN SPEYK" IN LA GUAYRA.

De kannonneerboot „Van Speyk" van de Nederlandse Marine, bracht een bezoek aan Venezuela. De leden van de Staf van deze oorlogsbodem bezochten het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Defensie en legden bloemenkransen voor op de tombe van Simon Bolivar en Brion in het Nationale Pantheon. Aan de Officieren van het schip werd door het Ministerie van Defensie een cocktail aangeboden.

SCHEEPSBERICHTEN.

18 Augustus 1947.

Martin Bakke van Sta. Marta; Versalia naar Dublin; Alacran van Aruba; Martin Bakke naar Antwerpen; Alacran naar Guanta; Van Ostade naar Port of Spain.

OOK BIJ DE „LA PRENSA" MUTATIES.

Naar wij vernemen zal de heer Lopez Henriquez zijn journalistieke loopbaan op het einde van deze maand gaan beëindigen. „Hij zal zijn pen in het spek steken", zoals de oude Nederlandse uitdrukking dat zegt, ofschoon wij het ons bijna niet voor kunnen stellen dat hij op dit terrein niet meer werkzaam zou zijn. De heer Henriquez heeft jarenlang het ambt van journalist uitgeoefend en gelijk men in de „geschiedenis van de journalistiek op Curaçao" door Dr. Hartog geschreven na kan gaan, was hij reeds in het jaar 1923 de redacteur van een weekblad „La Esperanza". Later probeerde hij het met een blad „La Tribuna", dit was in 1934. Beide bladen waren geen blijvertjes.

De heer Lopez Henriquez zette door en was later redacteur van het blad „El Amigo de hogar."

De heer Hartog merkt in zijn boek op dat de polemiek onder de heer Lopez Henriquez uit het blad verdween. De heer Henriquez begreep dat de polemiek op het kleine zo sterk gedifferencieerde Curaçao in zeer veel zaken geen nut heeft.

Wij moeten zelf getuigen, dat de heer Lopez Henriquez een breed man is. Zijn optreden deed goed en bevorderde de omgang onder de journalisten. Vele jaren geleden troffen wij een artikeltje aan in La Prensa waarin een would-be Theoloog een uiteenzetting gaf, over wat hij een „nieuw dogma" noemde. In een gesprek daarop volgend liet de heer Lopez Henriquez ons weten, dat hij inzag de waarheid van het oude spreekwoord: „Nauta de ventis,...", daar immers slechts een radiomonteur als vakman over radio en een mecanichien over machines als vakman kan oordelen. Inziende dat een would-be theoloog niet aan bod moet komen zeide hij ons voor zo iemand niet meer zijn kolommen te zullen open stellen.

EMILIO LOPEZ HENRIQUEZ
„Steekt zijn pen in het spek".

De heer Lopez Henriquez was een behulpzame geest. Tijdens de oorlog hielp hij de Amerikaanse soldaten aan Engels nieuws door een gehele pagina in het Engels af te drukken. Wij mochten verschillende malen van zijn hulpvaardigheid de duidelijkste bewijzen ontvangen. De heer Henriquez vertrekt naar Aruba, alwaar hij ofschoon de jaren hem reeds grijs maken, hij een nieuwe toekomst tegemoet zal gaan in de handel. Wij wensen de heer Henriquez veel succes in zijn nieuwe carrière.

VERKEERSAFDELING VAN 10 TOT EN MET 17 AUGUSTUS.

Een aanrijding vond plaats op Hanchi-Buricoe, nabij Dominquito, tussen een vrachttruck en een bestelauto, waarbij beide motorrijtuigen werden beschadigd. Bij het paseren op een smalle landweg, raakten de motorrijtuigen met elkaar in botsing.

Een aanrijding vond plaats op de weg rond het Schottegat, ter hoogte van de kerk op Juicio, tussen een pick-up en een personenauto, waarbij beide motorrijtuigen licht beschadigd werden.

De bestuurder van de pick-up wilde linksaf een zijweg inslaan en werd daarbij door een hem achteroprijdend motorrijtuig aangereden.

Een aanrijding had plaats op de St. Rosaweg, ter hoogte van Rust, tussen een vrachttruck en een wielrijder. Hierbij werd het rijwiel zwaar beschadigd. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Een aanrijding vond plaats op het Julianaplein, ter hoogte van Botica Juliana, tussen een vierwielig motorrijtuig en een rijwiel waarbij het rijwiel aan het achterwiel beschadigd werd.

De bestuurder, zou het rijwiel aan de hand het trottoir op hebben willen rijden, toen een juist passerend motorrijtuig het achterwiel van zijn rijwiel aanreed.

Op de Rodeweg reed een personenauto tegen een stilstaande personenauto, waarbij beide motorrijtuigen ernstig werden beschadigd.

De bestuurder van de rijdende auto verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank en zag de andere auto, welke zonder verlichting geparkeerd stond, te laat.

Op de weg naar Westpunt, had een lichte aanrijding plaats tussen een personenauto en een pick-up, waarbij de personenauto werd beschadigd.

De bestuurder van de pick-up reed daarmede de Weg naar Westpunt op, van uit een zijweg en lette daarbij niet op het verkeer op de hoofdweg.

Op de Weg naar Westpunt, ter hoogte van Savoneta, sloeg een truck over de kop, waarbij een manspersoon een arm brak en een hersenschudding bekwam. Door te grote snelheid raakte de truck uit de bocht en sloeg daarna om.

De bestuurder van een personenauto deed aangifte, dat hij in de Bredestraat (P) zou zijn aangereden door een andere personenauto, waarbij zijn auto licht zou zijn beschadigd.

Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Op de Weg naar Montagne werd een kind, dat midden op de rijweg aan het spelen was, door een autobus aangereden, waardoor het vrij ernstig werd gewond. De bestuurder van de autobus was niet in het bezit van een geldig rijbewijs.

Op een landweg reed, ter hoogte van de Politiewacht Montagne, een truck tegen een cactushaag, waardoor deze haag werd beschadigd.

De truck slipte in een bocht en kwam daardoor met de haag in aanraking.

Een aanrijding vond plaats op Berg Altena tussen twee personenauto's, waarbij beide licht werden beschadigd.

De auto's reden achter elkaar. Toen de voorste naar links uithaalde, let de bestuurder daarvan niet op het verkeer, dat achter hem reed.

De bestuurder van een personenauto, reed op de Weg naar Bullenbaai, van de weg en kwam tegen het buizennet van de C.P.I.M. tot stilstand. Naar de oorzaak wordt een onderzoek ingesteld.

Een lichte aanrijding had plaats op de Schottegatweg-Oost, ter hoogte van Groot Kwartier, waarbij het glas van de schijnwerper van een der auto's werd vernield.

Een der bestuurders verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank.

KAMPEREN.

Onder leiding van Vaandrig Frans Zielinski wordt een groot padvinderskamp gehouden door de verkenners van St. Franciscusgroep van Oranjestad op eigen „dushi terra". Het kamp is aangekondigd als Jamboree-kamp; nu dee'name aan de jamboree in Frankrijk niet mogelijk is gebleken, kampeert men even vrolijk op Arubaanse bodem. Op Woensdag 20 Augustus is het kamp open voor ouders en belangstellenden; ook de nieuwe leiders werden dan geinstalleerd.

Het programma vermeldt genoeg bezigheden voor alle jongens, dat een welslagen van dit kamp wel te verwachten is.

Vooruit jongens, geniet ervan!

K.S.C.

Nadat er een voorlopig bestuur gevormd is van de K.S.C. op Aruba, is men onmiddellijk overgegaan tot het organiseren van een competitie voetbal voor juniors, welke in volle gang is. Oranjestad Juniors hebben Jong Aruba verslagen met 3—2: R.C.A. Jrs. — Arsenal Jrs. 3—1; D.V.O. — Arsenal Jrs. 6 — 0; R.C.A. Jrs. — Oranjestad Jrs. 1—0; D.V.O. — Oranjestad Jrs. 2—1; R.C.A. Jrs. — Jong Aruba 2—0. De eindwedstrijden zullen ongetwijfeld zeer interessant worden; de beker is al aangekocht.

De finales van deze competitie zullen op 31 Augustus worden gespeeld, terwijl getracht zal worden voor de Koninginnefeesten knockout-wedstrijden voor de juniores te organiseren.

BASKETBALL.

De competitie voor basketball heeft dit jaar bijzonder veel belangstelling gehad van het publiek. Iedere keer werden de wedstrijden bijgewoond door een aanzienlijk publiek, dat zijn favorieten aanspoorde.

Iedere ploeg op zich heeft hard gewerkt en flink gespeeld zodat men zag dat er wel pit in zat. R.C.A., Tivoli, Caribe, Arsenal en Falcon hebben op hun speeldagen getoond wat zij kunnen om basketball. Het resultaat is dat twee ploegen, n.l. R.C.A. en Caribe nu gelijk staan. Er moet nu een serie van drie wedstrijden tussen die twee gespeeld worden om de kampioenstitel.

Woensdag 20 Augustus de eerste wedstrijd op R.C.A.-baan, tweede wedstrijd op Vrijdag 22 Augustus op Caribe-baan en derde wedstrijd eventueel op Tivoli-baan op Woensdag 27 Augustus. Alle wedstrijden beginnen om 8 uur 's avonds.

Aan de winnaar wordt een mooie beker toegekend door de Aruba Basketball Bond.

Ongevallen langs de weg

Enkele jaren geleden heb ik al eens een artikel gewijd aan de rechten, welke de arbeider heeft, wanneer hem van huis naar zijn werk of van zijn werk naar huis onderweg een verkeersongeval overkomt.

Er ligt hier nu voor mij een proefschrift, waarop W. H. Dekker kortgeleden is gepromoveerd tot doctor in de rechten.

Dit proefschrift is volledig gewijd aan het onderwerp „Het risico van de weg in de sociale verzekering" en dit geeft mij aanleiding nog eens op dit onderwerp, dat voor tal van arbeiders zo belangrijk is, terug te komen.

Volgens de Industriële Ongevallenwet en de Land- en Tuinbouw Ongevallenwet zijn de arbeiders alleen verzekerd tegen geldelijke gevolgen van ongevallen, **hun in verband met hun dienstbetrekking overkomen.** In den beginne — toen in de Industriële Ongevallenwet nog werd gesproken van „verband met het bedrijf", hetwelk in 1921 werd gewijzigd in „verband met hun dienstbetrekking" — nam de rechter niet aan, dat een verkeersongeval onderweg overkomen, onder de Ongevallenwet viel, maar na 1921 werd dit wel als bedrijfsongeval aangenomen. Voordien werd aangenomen, dat de verzekering werd geacht in te gaan als de arbeider het terrein van den ondernemer betrad en zij eindigde, zodra hij dit terrein weer verliet.

Dr. Dekker merkt op, dat de huidige rechtspraak hierop neerkomt „dat de arbeider, die de rechte weg volgt van huis naar het werk en van het werk naar huis en zich daarbij niet te buiten gaat aan abnormale gedragingen, het verband met de dienstbetrekking niet verbreekt" en als slachtoffer van een verkeersongeval op die weg overkomen, recht heeft op uitkering.

In sociaal verband is deze oplossing gelukkig te achten; over de vraag of het billijk is hiermee de onderneming te belasten, verschillen de gevoelens.

Wanneer niet de kortste weg tussen huis en werkplaats is gevolgd, neemt de rechtspraak in het algemeen geen verband met de dienstbetrekking aan en bestaat dus geen recht op uitkering. De geringste afwijking kan hierbij noodlottig zijn met betrekking tot het recht van den getroffene. Hierdoor komen beslissingen voor, welke ogenschijnlijk zeer hard lijken, maar toch niet onbillijk zijn, omdat men het verband met de dienstbetrekking in het oog moet houden.

Hieruit blijkt, dat het risico voor alle andere ongevallen langs de weg voor rekening van de betrokkenen zelf blijft. Alles hangt af van de schuld van hem die een ongeval veroorzaakt of van het slachtoffer en van de vraag of de schuldige in staat is den getroffene of diens nabestaanden schadeloos te stellen.

„De arbeider, die zich a) van huis naar zijn werk of b) terug begeeft, langs de c) kortste en meest gebruikelijke d) openbare weg, is verzekerd tegen ongevallen, welke het gevolg zijn van het e) normale straatgevaar, waaraan eenieder op de openbare weg is blootgesteld, tenzij door een hem f) persoonlijk betreffende gedraging, welke niet noodzakelijkerwijs aan de gang van huis naar het werk of terug is verbonden, dit risico van de weg wordt vergroot of g) gewijzigd."

Het is verlokkelijk hier weer te geven, wat men in dit verband zoal doen mag of laten moet om **het recht op uitkering niet te** doen verloren gaan, maar de plaatsruimte laat dat niet toe, want de verboden en toegelaten gevallen zijn veelvuldig en veelsoortig. Maar een kleine afwijking kan hier voor den betrokkene noodlottig zijn.

Hier volgen nog een paar cijfers over 1942 (afkomstig van de Rijksverzekeringsbank):

het aantal ongevallen langs de weg onder de verzekering vallende, bedroeg 21824 (± 700 per dag);

dit is 5.4% van alle bedrijfsongevallen;

de kosten hiervan bedroegen bijna 2 millioen gulden;

dit is 7% van de kosten van alle bedrijfsongevallen.

De kosten van een verkeersongeval zijn dus gemiddeld hoger dan die van andere ongevallen.

De verhouding van het aantal verkeersongevallen tegenover het aantal normale ongevallen is over de verschillende bedrijven zeer verschillend, maar voor sommige bedrijven (vooral voor die met gering ongevallengevaar) is de verhouding voor het aantal verkeersongevallen zeer ongunstig. Soms bedraagt het aantal verkeersongevallen 25% van alle ongevallen in een bepaald bedrijf.

Dr. Dekker deelt nog het volgende mee:

„De lasten voor de ongevallen op weg van huis naar het werk en terug kan men voor een aantal bedrijven gerust ernstig noemen.

In 1935 werden 53.9% van de nettolasten in het sigarenmakersbedrijf aan deze ongevallen ten koste gelegd. Voor administratie- en andere bureauwerkzaamheden bedroeg dit percentage 39.0.

In 1930 zijn er 4 bedrijven met lasten boven de 40%."

Ruim de helft van alle verkeersongevallen valt wel onder de ongevallenwetten.

Wij sluiten ons gaarne bij den jongen doctor aan, waar hij betoogt, dat de huidige regeling onbillijk belast en dat het beter zou zijn, dit vraagstuk op te lossen buiten de Ongevallenwet om in de sfeer der weggebruikers in het algemeen. Deze moeten in het algemeen een grotere verantwoordelijkheid dragen. Hoe deze geregeld zou moeten worden, is in deze beknopte beschouwing niet aan de orde.

Maar dat dit verkeersrisico zich eenmaal als een algemene behoefte op krachtige wijze ter regeling zal opdringen, staat wel vast.

ONS KONINKRIJK

NIEUWE BISSCHOP.

De Paus heeft de missionaris van Mill Hill, Father Nicolaus Hettinga, een Fries van geboorte, benoemd tot bisschop van Kashmir en Kafiristan (A.N.P.)

EERSTE CITRUS LADING UIT SURINAME.

Het stoomschip „Cottica" van de maatschappij K.N.S.M. is Maandag uit Suriname te Amsterdam aangekomen met de eerste lading citrus uit genoemd. Het schip bracht mede 93 tonnen sinaasappelen en twee en een halve ton lemoentjes (Amsterdam, Aneta, 19.8).

DE „MARAS" OP WEG.

De „Maras", een der zes baggermolens die in Nederland zijn gebouwd voor de tin industrie van Billiton, vertrok Maandag uit Rotterdam op haar reis naar Indië. De reis zal ongeveer 100 dagen duren. Zij wordt voortgesleept door de trekboot de „Zwarte Zee" (Rotterdam, Aneta, 19.8).

INTERNATIONAAL OVERLEG VAN KATHOLIEKEN.

November a.s. bijeenkomst in Den Haag.

De internationale samenwerking der Europese Christen-Democraten is een feit geworden door de oprichting van de Nieuwe Internationale Werkgemeenschappen" waartoe afgevaardigden uit diverse landen tijdens hun bijeenkomst te Chaudfontaine in België zou overgaan. Een tweede bijeenkomst met als onderwerp het Duitse probleem staat voor November in Den Haag op het programma.

Te Chaudfontaine waren aanwezig veertien Europese landen. De meest vooraanstaande persoonlijkheden waren: de vroegere Belgische minister Paul van Zeeland; E. Sassen, Vice-voorzitter van de Katholieke Volkspartij en P.J.S. Serrarens, Parlementslid en Secretaris Generaal van de Internationale Federatie van Christelijke Vakvereningingen.

Een van de belangrijkste punten van bespreking ter conferentie vormde het vraagstuk van de samenwerking met de Communisten op gebied van het staatsbestuur. Thans bestaat zulk een samenwerking tussen Christen Democraten en Communisten slechts in Oostenrijk, Tsjechoslowakije en sommige delen van Duitsland.

In Frankrijk, België en Italië behoort zij tot het verleden. Hierover verklaarde Bichet aan de Brussels „Nieuwe Gids", dat in Frankrijk de vroegere samenwerking met de Communisten inzake het staatsbestuur grote arbeidsmoeilijkheden gedurende de eerste jaren van de wederopbouw had vermeden, gezien de Communistische macht over de C. G. T. Bichet voegde er aan toe, dat de Communistische invloed in de vakverenigingen afneemt en vermeldde de verkiezingen voor de Sécurité Sociale op 24 April jl. als een verrassend voorbeeld daarvan.

GROEI IN DE WEST.

Twee jaar lang reeds vraagt de wending, welke in de verhouding tussen Nederland en de overzeese gewesten in Oost-Indië is ingetreden, de volle aandacht van ons volk. Het is begrijpelijk dat het onder deze omstandigheden niet zo gemakkelijk is, tegelijkertijd nog even grote belangstelling te vragen voor de positie der gebieden in de West. Juist de laatste weken is dit echter tot twee maal toe geschied voor aangelegenheden die deze aandacht ten volle verdienen.

In de afgelopen week besteedde de Tweede Kamer een middag aan het wetsontwerp „Welvaartsfonds Suriname", terwijl kort daarvoor een summier overzicht kon worden gepubliceerd van de aan de Staten van Suriname en Curaçao (voor het uitbrengen van advies) voorgelegde wetsontwerpen tot wijziging van de staatsregelingen voor deze gebiedsdelen.

Het is waarlijk een onderschatting van de betekenis der staatkundige vormgeving in het algemeen, wanneer wij voorop stellen de instelling van het welvaartsfonds voor het bestaan van Suriname nog belangrijker te achten dan de gewijzigde staatsregeling. Ook uit het Kamerdebat is nog eens duidelijk naar voren getreden, dat in Suriname o.a. door mechanisering van de landbouw, uitbreiding en intensivering van de cultures, inpolderingen en — niet te vergeten — immigratie van de juiste werkkrachten, zeer veel te bereiken zal zijn. Mits in het oog wordt gehouden, dat ook hier de cost nu eenmaal vóór de baat uitgaat.

Met Dr. Bierema (toch zeker geen voorstander van geldsmijterij!) en enkele andere afgevaardigden betwijfelen wij echter sterk, dat het door het rijk in het welvaartsfonds te storten bedrag van f 40 millioen (te verdelen over vijf begrotingsjaren) voldoende zal blijken te zijn om het gestelde doel: de ontwikkeling der economische welvaartsbronnen en de verbetering der sociale omstandigheden in Suriname op betrekkelijk korte termijn te bereiken.

In beginsel is hier echter zeker een stap in de goede richting gezet, vooral wanneer mocht blijken, dat daarna inderdaad de jaarlijkse subsidiëringen wegens begrotingstekorten achterwege zouden kunnen blijven. De geconstateerde toenemende bereidheid tot particuliere kapitaalsinvestering moge dan aanvullend optreden waar het rijk financieel tekort mocht schieten.

(Alg. Hbld.).

GELDLOON EN WERKELIJK LOON.

Iedereen weet wat het woord „loon" betekent. Is het U ook overkomen, dat U hoorde of las van **Geldloon en werkelijk loon**? Als U dat voor de eerste keer tegenkomt, kan het U overkomen dat U even vreemd opkijkt, behalve natuurlijk wanneer U onnadenkend leest of luistert: want dan kan ook over b.v. „luchtloon" geschreven of gesproken worden, zonder dat het U opvalt dat onzin is.

Er is dus sprake van geld-loon en van werkelijk loon. In ieder die met „loon" te maken heeft, dient te weten wat het verschil daartussen is. Vandaag de dag is dat wel heel eenvoudig uit te leggen:

Men ontvangt loon. **Geld-loon** (ook wel nominaal loon genoemd). Geldloon is het loonbedrag dat U ontvangt, doch dat bedrag heeft alleen maar de waarde van de levensmiddelen die ervoor gekocht kunnen worden, kortom de waarde van wat het voor Uw bestaan betekent. Het maakt een verschil uit, of het benodigde brood de ene week voor drie gulden kunt kopen, en dat het U de volgende week drievijftig kost. Het maakt dus een verschil uit, wat voor het gelijke geldloon op verschillende tijden gekocht kan worden. Daarbij spreekt men gewoonlijk van de „koopkracht" van het geld.

Het werkelijke loon is daarom: de hoeveelheid goederen en zaken, die in verband met de koopkracht betaald kan worden.

Met dit verschil tussen geldloon en werkelijk loon heeft iedereen te maken. Kan iemand voor X gulden geldloon zijn huishouden van het benodigde voorzien, dan zijn geld-loon en werkelijk loon gelijk. Maar gaat dat uiteenlopen en verandert dus dat gene wat hij ervoor kan krijgen, dan ontstaat er verschil. Dan is zijn werkelijk loon gestegen of gedaald terwijl zijn geld-loon gelijk gebleven is.

Het mag misschien heel eenvoudig zijn, maar wij hebben allemaal ermee te maken, en dus is het nodig te weten welke woorden er worden gebruikt als over deze belangrijke zaken wordt gesproken en geschreven. En daarbij komt, dat wij dan pas belangstelling kunnen krijgen voor de maatregelen, die genomen worden om geld-loon en werkelijk loon gelijk tred te laten houden, als wij weten dat deze vreemde woorden ons helemaal niet vreemd mogen zijn.

(Philips).

De vierde man

„Mooi schilderij heb je daar! Reproductie?" Terwijl zij deze laatste vraag stelde ergerde Yvonne zich tegelijkertijd om haar eigen domheid.

Natuurlijk was het een reproductie: Max had het voor zijn leeftijd vrij ver geschopt, maar een echte Rembrandt kon hij zich toch niet veroorloven.

„Ja, de Emmaus" van Rembrandt antwoordde Max. „Cigarret?"

Yvonne vlijde zich in de bruin leren liberty en zoog bedachtzaam de vlam van Nax' aansteker in haar Lucky.

„Ik noem dit schilderij altijd „de vierde man", vertelde hij. „Ik heb er eens een overdenking door Prof. Joh. de Groot over gelezen, die me steeds bijgebleven is".

Yvonne stond op en ging voor de reproductie staan. Het tafereel beelde Jezus uit, terwijl Hij het brood brak voor de Emmausgangers.

„Kijk", vervolgde Max, „Rembrandt laat ons juist het ogenblik van de herkenning zien. Je weet de geschiedenis natuurlijk: een vreemdeling wandelt met de Emmausgangers op, gaat met hen mee naar binnen, en pas als hij het brood voor hen breekt, herkennen zij hem. De een wijkt in verrassing terug, de handen met echt Oosterse pathetiek in de lucht om zich heen slaande. De andere vouwt in verbaasde eerbied de handen.

Jezus zelf heft de ogen ten hemel, terwijl Hij het brood breekt. In Zijn ogen ligt nog de verschrikking van het graf en toch straalt van Zijn gelaat al een hemelse glans, de Heerlijkheid van den opgestanen Heer, door Rembrandt onnavolgbaar in verf vereeuwigd".

Max was naast haar komen staan en zijn anders zo jolige stem klonk ongewoon ernstig. Yvonne hield van hem zo. „Maar er is nog een vierde man", ging Max verder.

„Kijk, een dienaar, een huisjongen brengt een schaal met spijzen binnen.

Om Christus' hoofd danst een heilig lichten, de Emmausgangers zijn overrompeld door de onverwachte herkenning van dien Ander, die van nu af aan hun leven zal beheersen, maar de huisjongen ziet niets. Zijn gezicht is onbewogen, hij zet het blad neer en zal onveranderd de kamer weer uitgaan. Hij is er wel bij, evenals de anderen, hij maakt dit heilige ogenblik mee en Rembrandt heeft hem dan ook in het schilderij opgenomen. Hij is erbij, de dienaar, en toch is hij er niet bij.

Het ogenblik raakt hem niet, hij heeft geen deel aan dit grote ogenblik, hij herkent Jezus niet.

Wij moeten heel, heel erg oppassen dat wij die vierde man niet zijn, Yvonne. Ik zelf heb zo vaak het gevoel dat ik er met mijn neus bovenopsta en ziende blind ben. Je gaat naar de kerk, je bidt, zingt en luistert mee, maar je gaat onaangeraakt de kerk weer uit. In ons zwakke geloofsleven hebben wij dit ogenblik van Herkenning telkens weer nodig, ons leven moet eigenlijk een voortdurende herkenning zijn. Maar zovaak hebben wij geen deel aan de grote Herkenning, zo vaak zijn wij er niet wezenlijk bij, zijn wij de vierde man. Enfin, je begrijpt het zelf wel, Yvonne, ik ben nu eenmaal geen dominee, en preken kan ik niet. Maar dit schilderij heeft sinds ik deze uitlegging las, een heel bizondere betekenis voor mij gekregen".

Max keerde terug naar het midden van zijn kleine kamer. Het duurde een volle minuut voor Yvonne eveneens weer ging zitten.

„Zulke kopjes had Moeder vroeger ook" zei zij, terwijl zij haar thee aannam.

J. de B.
(Ons Kerkblad").

De Heer en Mevrouw
A. A. CHATLEIN-SAMSON
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoontje
WILLEM HENRY.
Sanatorium 18-8-47

N.G.V.B. SPORTTERREIN.

Internationaal Voetbaltournament.

Curaçao — Suriname voor een zilveren wisselbeker.

Donderdag 28 Augustus nm. 5 uur: Curaçao — M.Y.O.B.

Vrijdag 29 Augustus nm 5 uur Curaçao — Leo Victor

Zondag 31 Augustus nm 5 uur Curaçao — Suriname (1e hoofdwedstrijd)

Maandag 1 September 5 uur Curaçao — Blauw Wit

Woensdag 3 September 5 uur Curaçao — Suriname (2e hoofdwedstrijd)

Vrijdag 5 September 5 uur Curaçao — Olympia

Zondag 7 September 5 uur Curaçao — Suriname (3e hoofdwedstrijd tevens prijsuitreiking).

DE VIERDAAGSE.

Dat de Vierdaagse 1947 een eclatant succes is geworden, hebben wij uit eigen ervaring kunnen constateren. Wij hadden ons op de laatste dag aan de grens van Nijmegen opgesteld en we hebben de onafzienbare stoet van wandelaars zien binnenkomen.

De ene groep na de andere kwam binnen, totdat ten slotte van de 38.731.533 deelnemers die hadden ingeschreven er 38.731. 501 binnen waren.

Wij kunnen nog een paar interessante details van deze monsterwandeling vermelden.

De jongste deelnemer was Kareltje Blubvoet Jr., zes maanden oud, die ons verzekerde dat hij slechts door gestage training — 30.000 box-rondjes — de tocht had kunnen volbrengen.

De oudste wandelaar was Jan Knoest, 162 jaar, tevens oudste inwoner van het heelal. Hij was nog fit, hetgeen begrijpelijk is, want hij liep al toen hij nog in de kinderschoenen stond. O.m. volbracht hij indertijd de tiendaagse veldtocht.

Nog even hadden wij een onderhoud met de wandeloverste Kleunese, die ons nu reeds verklapte dat het volgend jaar de tocht met 3weken zal worden uitgebreid. De marsen zullen in tocht met 3 weken zal worden verdeeld:

4 dagen gewoon (traditioneel gedeelte).

6 dagen gewoon achteruit lopen (politioneel gedeelte, alleen voor leden van de P. v.d. A.).

7 dagen hink-stap-sprong(ter bevordering van het particulier initiatief).

1 dag haasje-over (jong over oud. Dit kweekt gemeenschapszin).

2 dagen met extra bussen.

5 dagen sprint en achtervolging.

Radio Nederland

Wereld omroep P.C.J. Program

Woensdag 20 Augustus.

14: Oosterse Uitzending.
1. Nieuws.
2. Persoverzicht.
14.30: Opening en Programma-overzicht.
14.32: „Pierre Palla presenteert".
Een orgelconcert m.m.v. een solist.
15: Nederlands Nieuws.
„De Week in Nederland".
Indisch Nieuws.
15.35. „PCJ roept het Schip van de Week".
Onze wekelijkse uitzending voor de Koopvaardij m.m.v.: Max van Praag, Tonny Schifferstein, Johnny Holshuizen en Joop Reinboud.
16.00: Internationaal Nieuws Brief uit Batavia.
16.16: Programma van morgen.
16.17: „Tien minuten met......" (gr.).
16.30: Korte Samenvatting van het Oosters Programma.
16.36: Internationaal „Happy Station" Programma door Edward Startz.
Sluiting en Wilhelmus.
17.51 Einde Uitzending.

EUROPA EN AFRIKA.

Zelfde Programma-onderleden, alleen in andere volgorde.
20: Opening en Programma-overzicht.
20.02: Nederlands Nieuws.
„De Week in Nederland".
Indisch Nieuws.
20.37: „Pierre Palla presenteert".
21.05: Internationaal Nieuws. Brief uit Batavia.
21.21: „PCJ roept het Schip van de Week".
21.46: Programma van morgen.
21.47 „Tien minuten met......" (gr.).
21.57: Nederlands Nieuws in het kort.
22: Internationaal „Happy Station" Programma door Edward Startz.
Sluiting en Wilhelmus.
23.15: Einde Uitzending.

VOOR DE WEST.

Zie voor volgorde Programma-onderdelen: Europa en Afrika.
2.05 — 2.20: „De West in Nederland".
3.12 — 3.27 „Dans in de Dorpsherberg" — Fr. Liszt (e.o.) Naar een episode uit Goethe's „Faust". Het Omroep orkest.

INDISCH NIEUWS.

Het Nederlandse ministerie kwam in buitengewone zitting bijeen om te beraadslagen over wat zoals gezaghebbende bronnen het noemen in deze alarmerende en critische situatie waarin men door de actie van de Verenigde landen is gekomen te doen staat. Men ziet de situatie in de Indonesische kwestie in verband met de internationale positie van Nederland bij eventuele nieuwe stappen van de veiligheidsraad. Volgens sommigen is er onenigheid in het ministerie en acht men een cabinetscrisis mogelijk.

Nieuws van overal

DACHAU.

In Dachau loopt weer een proces nu tegen een S.S. kolonel die in de Ardennen opereerde en tegen wie wordt ingebracht, dat hij onschuldige Amerikaanse krijgsgevangenen ten dood bracht. Het doodvonnis zal wel volgen (Dachau, (AP) 19.8).

OPPOSITIE WAS VERBODEN.

Engeland en Amerika hebben er bij Rusland op aangedrongen, om de communistische regering van Bulgarije er van op de hoogte te stellen. dat de doodstraf uitgesproken tegen de leider van de oppositie Nikola Petkov niet uitgevoerd moet worden (Washington, (AP) 18.8).

SCHULDIG.

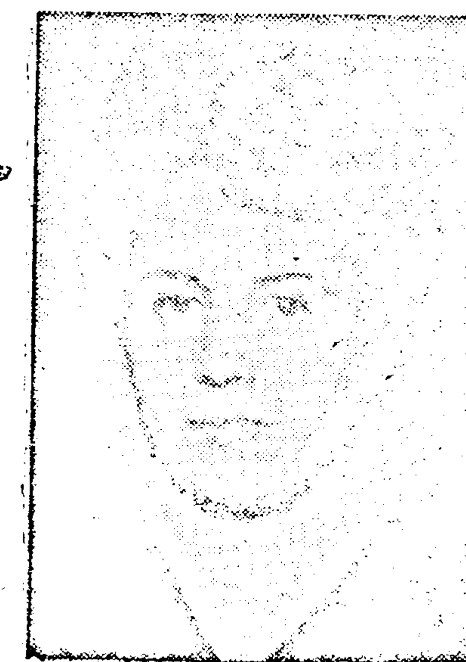
De persoonlijke dokter van Hitler Karl Brandt is in een proces an de rechtbank van Neurenberg verantwoordelijk bevonden voor de nazi experimenten op medisch gebied in de verschillende concentratie kampen. (Neurenberg 19 Aug. (AP)).

VITAMINEN.

De pharmaceutische laboratoria van „Organon" te Oss maakten Maandag bekend, dat de doktoren J. F. Arends en D. A. van Dorp na vier jaren onderzoek er in geslaagd zijn een synthese van vitaminen gemaakt te hebben ((AP) 19.8).

INLICHTINGEN VERZOCHT.

Iemand van het ministerie van Buitenlandse Zaken te Stockholm zeide, dat de regering van Zweden haar legatie te Moskou opdracht heeft gegeven inlichtingen in te winnen omtrent het werpen van bommen in de buurt van Bornholm (Stockholm, (AP) 19.8.

SEÑORA PERON.

Marshall zal ook op de gala-receptie verschijnen ter ere van Señora Peron, hij zal als eerste het woord voeren na hem spreken nog de vertegenwoordigers van Santo Domingo Columbia Peru Guatemala en Ecuador. (Rio 19 Aug. (AP))

Engelse ziekte bedreigt de Italiaanse Jeugd

Dertien bombardementen maakten een ruïne van Venlo: honderddertig hebben van Napels „een tweede Stalingrad" of een „Nieuw Pompeï" gemaakt, zoals de bewoners zeggen. De stad had 520.000 kamers voor een bevolking van een millioen: 85.000 werden vernield en 140.000 beschadigd. De verwoeste fabrieken hadden een waarde van 240 millioen gulden.

Napels zien en dan sterven, zei een vreemdeling vroeger. Het was een domme vertaling van een eenvoudig zinnetje, die echter ingang vond, omdat hij, die deze stad had gezien, op aarde geen grotere schoonheid meende te kunnen vinden. Wie Napels nu ziet, kan vrij zeker zijn, dat hij in West-Europa geen diepere ellende zal vinden.

Geen kopers op de zwarte markt.

De kranten in het Noorden die het hare weten van schrille tegenstellingen, spreken over de beestachtige rijkdom en de schrijnende armoede van Napels. Maar de oude San Carlo-opera in Napels beklaagt zich niet over drukte. Dit is een barometer voor de financiële toestand in de stad; in de wandelhallen van de scala te Milaan verdringen duizenden zich tijdens de pauze om hun elegante toiletten te laten bewonderen.

De decoratieve armoede die Napels voor de oorlog zijn charme gaf, heeft haar lachend gezicht verloren: dit is de stad waarin Italië's nood zijn toppunt heeft bereikt. In Genua nam de zwarte handel in sigaretten fantastische proporties aan; in Napels is iemand, die twee of drie sloffen sigaretten bezit, een groothandelaar. In Milaan schreeuwen de aannemers om machines voor de wederopbouw, in Napels baggert men met emmers de haven leeg. „Wij moeten de mensen werk geven," zeggen de autoriteiten, „wij hebben de tijd". In het Noorden vraagt men om ijzer en staal; in Napels ziet men de arbeider bezig oude staven uit de ruïnes recht te slaan. Nieuwe staven kosten 800 gulden per ton. Een arbeider kan in twee dagen een ton in orde maken en hij krijgt 8 gulden.

In het Noorden hebben de ontevredenen de gelederen van de communistische partijen doen zwellen tot barstens toe; in Napels zingen zij het studentenlied van de fascisten „Giovinezza" en worden lid van „Uomo Qualunque".

Die kwart van de stad leefde van de haven en de haven is voor meer dan tachtig procent vernield. De zwarte handel heeft geen grote omvang kunnen aannemen, omdat er geen kopers zijn. Er zijn wel kinderen, die de vleermuizen vangen in de grotten, waar zij met hun ouders wonen, om ze te verkopen aan de apotheken.

Op de terugweg naar het sobere Nederland, waar het aantal mensen, dat in stallen woont, langzaam doch zeker achteruit gaat, las ik in de trein in een Amerikaans blad over de dingen, die ik op deze reis had gezien. Ik had in Lausanne een conferentie over Europa's arme ontheemden. een leger desperado's van een millioen, een gevaar voor de veiligheid. Maar de oorlog heeft ons ook 100.000 nieuwe millionnairs gegeven, een ander soort ontheemden, die nu leren skiën in San Moritz en dineren in smoking met witte das in een van de 1200 luxe-restaurants van Parijs.

Eeten, drinken en plezier.

Ik heb ontzet gestaard naar de magere rantsoenen der Italianen en de kinderen gezien, wier beenderen binnenkort verwrongen zullen worden door de Engelse ziekte. Een ijverig financier heeft uitgerekend, dat de nieuwe en oude rijken van West-Europa dagelijks 300 millioen besteden aan eten, drinken en andere pleziertjes. De Amerikaanse journalist had het genoegen gehad te dineren met een Duitser, „het soort Duitsers, dat men tegenover overal ontmoet behalve in Duitsland zelf, erfgenaam van een textiel-fortuin, een fijnproever, verzamelaar van restaurants". Het diner kostte vijftienhonderd gulden voor zes personen. „Zo eet deze man iedere dag, tweemaal."

Een Engels journalist, die ik in Genua ontmoette, had zich reeds verwonderd hoe zijn landgenoten het klaar speelden zo'n grote staat te voeren in het buitenland. De Engelsman krijgt 75 pond van de regering voor zijn vacantie in het buitenland, „maar voor enkelen is dit niet genoeg om hun ontbijt te betalen". Een millioen Britten zwerft dit jaar door Europa rond en volgens Scotland Yord weet tien procent hiervan de deviezenbepalingen te ontduiken. Zij ontsnappen voor een korte tijd aan het harde, deugdzame leven, dat hun regering hun heeft opgelegd.

Voordelige soberheid.

Maar de soberheid heeft haar voordelen. Een strenge rantsoenering, die strikt wordt doorgevoerd, is het ideaal van de Italiaanse en Franse huismoeder. In Italië kan men nauwelijks van zwarte markt spreken omdat de zwarte markt de witte heeft verzwolgen. Een Italiaan zwaaide met grote bladen papier, zijn distributiebescheiden. „Allemaal onzin. Ik weet niet eens wat ik er op kan krijgen'. Men lachte beleefd maar geloofde mij niet als ik vertelde dat de meerderheid in Nederland van haar rantsoenen tracht te leven.

En de Nederlandse vrouwen, die men vertelt over de magazijnen van Milaan, waar alles vrij is, zuchten: „Waren wij ook eens eindelijk van die bonnen af." Maar als zij even nadenken, weten zij wat de ondervinding heeft geleerd: Alles wat van de bon afgaat, wordt schaarser en duurder. In Italië is alles te krijgen, maar de arbeider, die evenveel verdient als zijn Nederlandse collega, krijgt heel wat minder calorieën. Als de Italiaan werk heeft, is hij oneindig veel beter af dan de werkloze maar hij heeft aan de lijve ondervonden wat de Engelse en Nederlandse arbeider soms niet beseffen: rantsoenering voorkomt, dat wij minder voedsel krijgen dan nu het geval is.

In Milaan bedelen de kinderen voor de restaurants. In Parijs worden ze door forse uitsmijters op een afstand gehouden, maar zij zijn er wel en hebben honger. Zij zijn er in grote aantallen, tot wanhoop van de regering.

In Engeland krijgen zij melk op school en hoewel in Nederland vele moeders klagen, dat zij niet weten waar zij een nieuwe jurk voor haar dochtertje moeten halen, geven zij toe, dat het dochtertje geen honger lijdt. In mijn dorp, waar voor de oorlog twintig procent werklozen waren, zien de kinderen er nu beter uit dan toen. En daarom „Lang leve de soberheid, zo lang als zij nodig is".

(Volkskrant).

Laatste nieuws

RIJKSWOUD BRANDT NOG.

Door geheel Duitsland woedden nog steeds hevige branden. Dit komt tezamen met de felle droogte, die de voedselsituatie reeds zo erg bedreigt. De bosbranden zijn zeer gevaarlijk voor de kleine plaatsen en dorpen. De bezettingsautoriteiten vrezen het ergste. Al'een hevige regens kunnen uitkomst brengen. Een week geleden werd reeds door landbouw-experts geschat dat de oogst 20% in waarde verminderd was. De grootste brand woedt in het Rijkswoud langs de Nederlandse grens. Herhaaldelijk hoort men ontploffingen van landmijnen. De autoriteiten vermoeden, dat de oorzaak van de brand in sabotage moet gezocht worden (Frankfurt, (AP) 19.8).

MARSHALL IN CONFERENTIE.

De minister van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten Marshall bracht, vergezeld van den asistent-secretaris Norman Armour en ambassadeur William Dawson een bezoek bij den Argentijnsen minister van Buitenlandse Zaken Juan Bramuglia ter bespreking van verschillende quaesties (Quitandinha, (AP) 19.8).

Het Indonesie van morgen

Hoe het groeide

door

L. VAN AMSTERDAM.

Met overrompelende snelheid voltrekt zich thans in Ind.ë het geboorteproces van splinternieuwe staten.

De 22e December 1946 is de officiële datum, waarop de staat Oost-Indonesië begint te leven in de wereldgeschiedenis. Even belangrijk a.s het begin van het Koninkrijk der Nederlanden.

Op die datum legden de leden van het voorlopig parlement van deze pas geboren staat Oost-Indonesië de eed van trouw af aan de staat en aan zijn president, den heer. Zijne Excellentie Tjokorde Gde Rake Soekawati. Op die datum nam het Oostelijk deel van (voorheen) onze archipel het bestuur in eigen handen en werd deze nieuwe staat even volledig baas in eigen huis, als Nederland in Nederland. In Makassar zullen voortaan, als bij ons in Den Haag, het parlement, de ministers en het staatshoofd wonen, vergaderen en besturen.

U heeft er de 22e December waarschijnlijk niet aangedacht, maar dit was een historisch moment, toen in Den Pasar Dr. van Mook van de voorzitterszetel opstond en die aanbood aan Soekawati, den voorlopigen President van de Negara Indonesia Timoer; Nadjamoeddin Daeng Malewa werd daar, laat het zijn voorlopig, maar even echt premier van deze staat Oost-Indonesië, als Dr. Beel onze minister-president is.

Voelt U iets van wat er omging in de aanwezige Indonesiërs uit de Grote Oost, toen zij niet meer waren onderdanen van Ned. Indië, maar van Oost-Indonesië?

Op dat ogenblik keerden in hun land de rollen om en werden zij, de Inheemsen de meesters, de bestuurders; in eigen staat eigen heer, en werden de Nederlanders vreemdelingen, buitenlanders, gasten in dezelfde staat Oost-Indonesië, waar zij gisteren nog de rechtmatige gezagsdragers waren. Dit gezag ging van banke in bruine handen over; deze zullen ook het zwaard voeren tot handhaving van het gezag en het recht.

Hoe is dit alles gegroeid?

H.M. de Koningin heeft 6 Dec. 1942 gezegd: „het ligt in mijn bedoeling, om na de bevrijding de gelegenheid te scheppen, om gezamenlijk te overleggen over **een voor de verandude omstandigheden passende bouw van het Koninkrijk."**

Steeds dieper drong het besef door bij de Ned. Ind. Regering: „dat alleen **op de beginselen van gelijkwaardigheid en samenwerking** het Koninkrijk kan worden herbouwd" (Reg. Verkl. 6—11—'45).

Dit gezamenlijk overleg zou, naar de zin van H.M.'s rede, dienen te gebeuren van bov... naar beneden, te beginnen met een Rijksconferentie en te vervolgen door een conferentie van de Rijksdelen. In Indië koos men toch de omgekeerde weg. Het Rijksdeel kwam het eerst bijeen.

Zo vond de eerste conferentie voor Indië plaats te Malino, van 15 — 25 Juli.

Compleet was deze conferentie niet, omdat het gebiedsdeel zelf gehavend was, daar Java en Sumatra — waarlijk geen onbelangrijke gedeelten — ontbraken op het appèl. Daarbij zouden de z.g.n. minderheden te Pangkal Pinang afzonderlijk worden gehoord, zodat ook deze afwezig waren.

Vijftien gebieden waren te Malino present, waarvan 13 uitsluitend Indonesische volksgroepen en twee (Bangka-Billiton en West-Borneo) met een gedeeltelijk Chinese afvaardiging.

De negen en dertig afgevaardigden van deze dertien gebieden die geheel Indonesië (behalve Java en Sumatra) vertegenwoordigden, hebben zich te Malino uitgesproken voor een **federatie van staten** (negara's), die, **onderverdeeld in autonome gebiedsdelen** (daerah's), het toekomstige Indonesië zou uitmaken. Indonesië zou heten: De Verenigde Staten van Indonesië (Negara Serikat Indonesia).

Deze federatie van heel Indonesia zou behoren te bestaan uit vier staten: Java, Sumatra, Borneo en de Grote Oost. Deze staten zouden, op hun beurt, opgebouwd zijn uit autonome gebieden. Zo zou de negara Borneo bestaan uit vier daerah's: West-Borneo, Oost-Borneo, Zuid-Borneo en Groot Dajakgebied.

In Malino werd dus geconfereerd over de toekomstige staatkundige bouw van geheel Indonesië.

De 2e conferentie werd gehouden te Pangkal Pinang van 1 tot 12 October 1946. Daar werden de plaats en de rechten bepaald van de Minderheden, die in de Verenigde Staten van Indonesië zouden leven. Minderheden naar ras (Chinezen, Arabieren, Indo-Europeanen enz.), naar politieke overtuiging (Ind. Kath. Volkspartij, Vaderlandse Club, enz.), naar economische belangengroepen (Ondernemersbond en dergelijke).

Daarna volgde op 15 November 1946 **de conferentie te Cheribon**. Dit was de eerste officiële conferentie tussen de Republiek van Soekarno (de facto erkend) en Nederland. Delegaties, van beide zijden waren aanwezig en kwamen tot overeenstemming over een ontwerp-overeenkomst, als basis voor verder officieel overleg.

Deze ontwerp-overeenkomst van Linggadjati moest, om geldend te zijn, de goedkeuring verwerven van beider volksvertegenwoordiging. De Staten Generaal schonken die goedkeuring aan de overeenkomst, door de Commissie Generaal voorlopig gesloten, definitief met grote meerderheid.

Het wachten is nog steeds op de sanctie van de republiek (Java en Sumatra omvattend, volgens dezelfde ontwerp-overeenkomst, opdat de overeenkomst door haar gedelegeerden getekend, eveneens door de volksvertegenwoordiging der Republiek worde aanvaard.

Op deze conferentie van Cheribon (in de overeenkomst van Linggadjati) werd besloten, dat Nederland en de Republiek, samen zouden streven naar de spoedige verwerkelijking van de Verenigde Staten van Indonesië. Deze zouden thans slechts uit drie staten bestaan — in tegenstelling tot het bepaalde te Malino — met name: de Republiek (Java, Madoera en Sumatra omvattend), Borneo en de Grote Oost.

Samen zal men streven om te komen tot een Nederlands-Indonesische Unie, opgebouwd uit Nederland, Suriname, Curaçao enerzijds en de V.S. van Indonesië anderzijds.

Aan het hoofd van deze Unie staat de Koning der Nederlanden terwijl de Uniewetten uitgevaardigd worden in naam des Konings.

Ondertussen had **de 3e conferentie te Den Pasar** plaats van 7 tot 23 December. Daar werd de eerste van de drie toegezegde staten gevormd, de staat Oost-Indonesië (Grote Oost).

Oost-Indonesië werd te Den Pasar een vrije en zelfstandige staat, met Makassar als hoofdstaat, met een eigen regering, een eigen staatshoofd, een eigen parlement, eigen ministers en een eigen grondwet.

Dit is alles nog niet ineens aanwezig, maar het komt er.

De staat Oost-Indonesië bestaat uit een groot aantal autonome gebieden. Nieuw Guinea valt er voorlopig buiten en zal zelf over zijn toekomst beslissen.

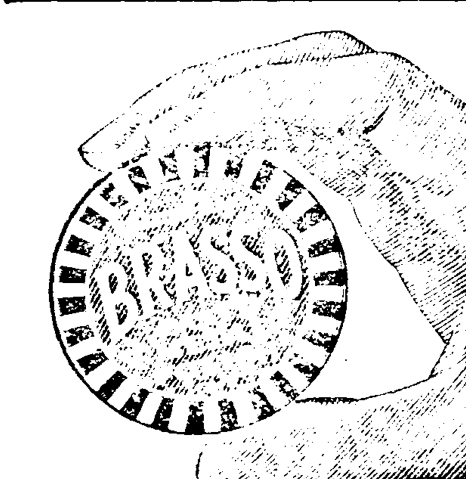
Straks zal **de 4e conferentie worden gehouden te Pontianak**, alwaar de staat Borneo zijn beslag zal krijgen (inmiddels geschied — Red.).

Is de Republiek erkend en Borneo evenals Oost-Indonesië gevormd, dan kunnen deze drie negara's, deze drie staten, als gelijkgerechtigde delen van de Verenigde Staten van Indonesië, gelijkwaardig met het Koninkrijk der Nederlanden, verenigd worden in de Nederlands-Indonesische Unie, om daarin precies als de Nederlanders hun nationale vrijheid te genieten. De wegen naar deze vrijheid waren niet dezelfde. De Republiek ging een weg van strijd en revolutie, die over de Hoge Veluwe naar Linggadjati leidde. Voor Oost-Indonesië en Borneo is het een weg van vreedzaam en democratisch overleg, over Malino, Pangkal Pinang naar Den Pasar en Pontianak.

Als deze twee wegen elkaar straks ontmoeten en de revolutionnaire Republiek met de vreedzaam gevormde staten Oost-Indonesië en Borneo samen verder zal willen gaan, op vreedzame wijze, tot vorming van de Verenigde Staten van Indonesië als lid van de Nederlands-Indonesische Unie, dan zal het toekomstbeeld van Hare Majesteit de Koningin in vervulling gaan: een naar de veranderde tijdsomstandigheden passende bouw van het Koninkrijk, in harmonisch en vrijwillig samengaan, op de grondslag van volledige gelijkwaardigheid.

(Batavia)

(Ind. Missie Tijdschrift)

DE AMBACHTSSCHOOL.

Het was een gelukkige gedachte van de St. Jozef Ambachtsschool om dezer dagen een tentoonstelling te houden van wat de leerlingen daar zoal presteren.

Wanneer wij horen roepen om „autonomie", vragen wij ons vaak af of men er wel van doordrongen is, wat dit begrip inhoudt. Voor ons veronderstelt zelfbestuur in allereerste instantie het streven naar zelfwerkzaamheid. En die moet van onderen af beginnen. De jongeling, die de lagere school verlaat, moet een vak leren, hij moet bekwaam gemaakt worden om zich met reden een nuttig lid van de samenleving te voelen, zijn *zelfvertrouwen* moet steunen op het besef: ik kan tenminste iets behoorlijks bijdragen tot de groei van het geheel, ik kan mijn handen gebruiken om iets te produceren. Zeker, hij kan ook loopjongen worden en direct een paar gulden verdienen, hij kan even gemakkelijk aan sigaretten, aan bioscoop en andere vermaken uitgeeft, maar **een autonoom Curaçao heeft dringend behoefte aan geschoolde vaklieden**, dat is een bekend feit. Dat weten de volksleiders ook zeer goed, maar wij missen op meetings en in de Statenzaal nog altijd het frisse geluid, dat juist voor deze voorname zaken de geesten wakker maakt.

Daarom verheugt het ons te zien, dat er anderen zijn, die rustig en ernstig aan de autonomie meewerken, door Curaçaose jongens voor te bereiden op een degelijk, werkzaam leven, die een gezonde basis meegeven, waarop steeds kan worden voortgebouwd.

Terwijl wij zo de ene zaal na de andere door liepen (overal stonden nette, vriendelijke leerlingen klaar om de route aan te geven), terwijl wij naar de enthousiaste uitleg van de leraren luisterden, vroegen wij ons af, hoeveel Statenleden, hoeveel volksleiders zich wel de moeite hadden gegeven om deze leerzame tentoonstelling te komen bezichtigen. De allereerste bezoekers, tevens het enige Statenlid, was Dr. P. H. Maal. Wij verwachten hiervan spoedig meer in de Staten te horen. Wij verwachten dat Dr. Maal zijn onverschillige medeleden een welverdiende reprimande toedient, omdat ze deze gelegenheid verzuimden om nu eens niet te praten en te mopperen en af te breken, maar om belangstelling te tonen voor de prestaties van hun eigen jongeren, de burgers immers van morgen!

Hij zal kunnen vertellen van de tekeningen, die hij gezien heeft, de werkstukken door jongens van het volk vervaardigd, de leermiddelen die er al zijn, maar vooral de vele middelen die nog ontbreken, van de kranige zonen van Curaçao, de energieke directeur met zijn geestdriftige helpers, nl. 2 Curaçaoënaars, 2 uit Indonesië (beiden met Curaçaose dochteren gehuwd), 1 Surinamer en 4 Macamba's, tezamen 9 Nederlanders (en wel 9 practische autonomisten).

Dr. Maal zal ook onder de indruk zijn gekomen van de duidelijke bewijzen, dat in den Curaçaoënaar wel meer capaciteiten te ontwikkelen zijn dan opgewonden applaudiseren op speeches en stembriefjes zwartmaken.

Wij spreken gaarne onze bewondering uit voor het vele, dat daar in stilte ten behoeve van Curaçao gedaan wordt. Hier ligt een taak, een opdracht voor allen, die begrijpen wat Curaçao nodig heeft. Een Mulo-diploma is belangrijk, maar de kantoren raken eens toch maar volledig bezet....... terwijl dit gebied industriemogelijkheden biedt en roept om **geschoolde vaklieden**. Met alle respect voor het werk van import-krachten moegen wij toch onze eerste plicht tegenover Curaçao niet verwaarlozen, wij moeten het landskind liefde en eerbied voor een eerlijk ambacht inprenten, zoals andere ontwikkelde landen dat doen, wij moeten hem opleiden, zodat hij met ere de plaats **kan** bezetten, die hem natuurlijk toekomt. En misschien komt er nog wel een M.T.S.

Aan Directeur en leraren van de St. Jozef Ambachtsschool onze complimenten en gelukwensen, ook met de zeer sympathieke gedachte enkele werkstukken te verloten en de opbrengst aan instellingen van liefdewerk te besteden.

Naar onze mening, vergeleken met de eerste in deze gebouwen gehouden tentoonstelling thans 11 jaar geleden valt een belangrijke vooruitgang te constateren.

(Curaçao).

„ORANJE VERENIGING CURAÇAO".

De Commissie belast met het Sportprogramma ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. Koningin Wilhelmina deelt mede, dat de schoolvoetbal-wedstrijden als volgt zijn vastgesteld:

Mulo- en Ambachtscholen.

A) Zaterdag 30 Augustus 8 uur C.B.L.O. stadion: H. J. A. Schroederschool — Ambachtschool.

B) Zaterdag 30 Augustus 9 uur C.B.L.O. stadion: Scherpenheuvel — St. Thomas College.

Lagere scholen.

A) Zaterdag 30 Augustus 8 uur K.S.C. terrein: Willem de Zwijgerschool — St. Willibrord College.

B) 9 uur K.S.C. terrein: St. Vincentius school — Bonifacius school.

C) 10 uur K.S.C. terrein: St. Thomas College — Scherpenheuvel.

D) 10 uur C.B.L.O. stadion: Sr. Albertus College — H. J. A. Schroederschool.

De athletiek-wedstrijden vangen aan om 8.30 uur Zaterdagmorgen in het C.B.L.O. stadion.

De jongens die tevens moeten voetballen worden voor of na de wedstrijd in de gelegenheid gesteld hun athletiek nummer af te werken.

Mulo- en Ambachtscholen.

C) Zondag 10 uur C.B.L.O. stadion: Winnaar A — Winnaar B.

D) 11 uur C.B.L.O. stadion: Verliezer A — Verliezer B.

Lagere scholen.

E) Zondag 10 uur K.S.C. terrein: Winnaar A — Winnaar B.
F) Zondag 11 uur K.S.C. terrein: Winnaar C — Winnaar D.
G) Zondag 10 uur Mundo Nobo: Verliezer A — Verliezer B.
H) Zondag 11 uur Mundo Nobo: Verliezer C — Verliezer D.

Lagere scholen.

I) Maandag 9.30 uur K.S.C. terrein: Winnaar E — Winnaar F.

J) Maandag 9.30 uur Mundo Nobo: Winnaar G. — Winnaar H.

Mulo- en Ambachtscholen.

Maandag 9 uur C.B.L.O. stadion: Finale Winnaar C — Winnaar D.

Lagere scholen.

Maandag 11 uur C.B.L.O. stadion: Finale Winnaar I — Winnaar J.

Na afloop prijsuitreiking.

Het Comite nodigd alle verenigingen uit deel te nemen aan de op 31 Augustus te houden „Oranje Wandelmars".

De start voor junoren zal om 2.30 uur plaats vinden op het Wilhelmina Plein, terwijl de senioren om 3 uur zullen starten.

De route zowel voor junioren als senioren is: Wilhelmina Plein, Pietermaai, Berg Altena, rond het Schottegat tot aan Mundo Nobo vervolgens Rodeweg, Bredestraat, Brionplein naar het Barge Bad.

Een ieder die zich voor 28 Augustus inschrijft ontvangt na afloop een diploma, terwijl voor de beste groep bekers beschikbaar worden gesteld.

Het „Thuisfront" der Kinderen

Katholieke Ouders,

De Kath. Kerk is een strijdende Kerk. Zij heeft vele en grote zorgen.

Het Nationaal Socialisme wilde de Kath. Kerk vernietigen. Het Nationaal Socialisme is vernietigd, de Kath. Kerk bestaat nog.

De strijd tegen een niet minder gevaarlijke en machtige vijand, het Communisme, is overal ter wereld in volle gang.

Een van de grootste zorgen der Kerk is de Missie. De Kerk is door Christus bedoeld als een wereldkerk, een wereldrijk. Alle volken moet zij onderwerpen aan de zoete heerschappij van Christus Koning.

Prachtige **vooruitzichten heeft** de Missie in Midden-Afrika, dat op weg is een katholiek land te worden: in het Verre Oosten, waar de Kerk gedurende de oorlogsjaren zo'n prachtige charitatieve werkzaamheid heeft ontplooid: in vele streken van Indië, waar een rijke oogst slechts wacht op maaiers.

Dat is de verwachting voor de toekomst.

Maar hiertegenover staat een enorm gebrek aan Missionarissen en aan geld tengevolge van de Wereldoorlog. Vijf jaar lang was alle missieactie lam gelegd, vele missiestaties werden geplunderd of verwoest, vele Missionarissen stierven een ellendige dood in concentratiekampen. Alleen al in Indië stierf 10% van onze Nederlandse Missionarissen.

Dat is de harde werkelijkheid van het ogenblik. Wat zal de uitslag zijn? Zal de Kath. Kerk in staat zijn haar wereldomvattende zending te vervullen?

Dat hangt van **ieder van ons** af!

In de missietaak van de Kerk heeft iedere Katholiek zijn eigen plaats met een geheel eigen plicht en verantwoordelijkheid: priester en leek, man en vrouw, oud en jong.

Ja, ook de kinderen moeten nu reeds leren meestrijden voor de uitbreiding van het Geloof. Niemand kan gemist worden, zelfs niet het kleine kind. Ook de kinderen moeten soldaat worden in het Christus-leger, dat uittrekt ter verovering van de heidenwereld.

Wij allen, groot en klein, vormen het Thuisfront. Wij moeten de Missionarissen aan het verre missiefront helpen,

door ons dagelijks gebed,

door het dagelijks offer van [onze arbeid en ons lijden,

door een geldelijke bijdrage.

In de grote strijd der Missies verwacht Z.H. de Paus een heel bizondere hulp van de kinderen, van Uw kinderen. U moogt dat niet weigeren!

De H. Vader heeft als zijn uitdrukkelijke wens te kennen gegeven, dat alle kinderen tot en met hun 14e jaar lid zijn van het Pauselijk Genootschap der H. Kindsheid.

Katholieke Ouders, laat al Uw kinderen opnemen in de H. Kindsheid, maar dan ook alle! Laat ze terstond na het H. Doopsel inschrijven en zorgt dat ze trouw lid blijven totdat ze 14 jaar voluit zijn. U weet, wat dat betekent:

a) Iedere dag moeten ze één Weesgegroetje bidden voor de heidenkinderen, met het schietgebedje: „Heilige Maagd Maria, bid voor ons en voor de arme heidenkinderen". Gewent Uw kinderen er aan, dit Kindsheidgebed 's avonds te bidden na de drie Weesgegroetjes ter ere van de Onbevlekte Ontvangenis van Maria.

b) Iedere maand betalen ze 2½ cent contributie (of 30 cent per jaar); na de oorlog is dit bedrag niet verhoogd. Leert de kinderen, zelf deze aalmoes te geven van hun eigen spaargeld (althans gedeeltelijk). Behoeftige gezinnen kunnen volstaan met een aalmoes naar vermogen.

Ieder gezin waarvan de kinderen lid zijn, krijgt tegen betaling van 30 cent per jaar extra, het kinder-missietijdschrift De Kleine Apostel, dat door zijn verzorging en aantrekkelijke inhoud met missieverhalen, wedstrijden enz. gretig ontvangt vindt bij 150.000 gezinnen in Nederland en West-Indië en hopelijk spoedig ook weer in Indonesië. Als de papiervoorraad het toelaat, verschijnt het zes keer per jaar (telkens 32 bladzijden, geïllustreerd).

De Kerk kan alleen slagen in haar bovenmenselijke taak: Christus' Rijk uitbreiden over heel de wereld — als ieder Katholiek zijn missie-plicht begrijpt: U en Uw kinderen.

Ieder katholiek kind moet ten minste één heidenkindje door gebed en offertjes naar de Hemel brengen. Door Uw kinderen wil Christus de heidenkind[...] redden. Christus zal U en [...] kinderen daarvoor zegenen [...] Moeder Maria zal U bescher[...] beschermen.

In alle parochies de H. [Kindsh...]

Alle gezinnen met kinderen [...] [de H. Kinds...]

en een abonnement op De [Kleine Apos...]

ECONOMISCHE ONTWIKKELING VAN SURINAME WEINIG GEVORDERD.

Met de opbouw van een soc[...] le wetgeving in Suriname we[...] een begin gemaakt, doch op [...] weg van de economische o[...] wikkeling is het land in het [...] gelopen jaar slechts weinig [...] verderd, aldus de hoofddi[...] teur van de Surinaamse Ba[...] Mr. A. van Traa in zijn versl[...] over 1946.

De mogelijkheid, dat de ec[...] nomische inzinking haar diept[...] punt zal hebben bereikt, acht [...] heer Van Traa thans geopen[...] door de indiening bij de Twee[...] Kamer van het wetsontwerp [...] stichting van het „Welvaar[...] fonds Suriname", waarvoor e[...] bedrag van Ned. ƒ 40 millioe[...] is uitgetrokken. Z.i. zou [...] evenwel de voorkeur hebb[...] verdiend, het welvaartsplan [...] beperken tot de zuivere econ[...] mische ontwikkeling en voor [...] maatregelen op sociaal, hygi[...] nisch en cultureel gebied e[...] afzonderlijk schema met begr[...] ting en wijze van financiëring [...] te stellen.

Grotere bauxietwinning.

Betreffende de resultaten v[...] de industrie en cultures mel[...] het verslag o.m., dat bij de ba[...] xietwinning in 1946 een grote[...] bedrijvigheid heerste. De total[...] productie bedroeg meer dan e[...] millioen ton tegen 640.000 t[...] in 1945 en de waarde van [...] uitgevoerde bauxiet steeg va[...] ƒ 6.7 millioen tot ƒ 8.5 millioe[...] De toegenomen vraag naar al[...] minium bracht nieuwe belang[...] stelling van Amerikaanse zijd[...] doch tot een besluit tot ontgi[...] ning hadden de ingestelde on[...] derzoekingen bij het schrijve[...] van het verslag nog niet geleid[...]

Ook de uitvoer van hout lie[...] van 629 M³ in 1945 op tot ruim 29.000 M³ in 1946. De uitvoer[...] waarde steeg van ƒ 32.000 t[...] ƒ 832.000. Hoewel ook va[...] Amerikaanse zijde enige belang[...] stelling voor het Surinaams[...] hout werd getoond, was de[...] onbetekenend tegenover die va[...] Nederlandse zijde.

Het resultaat der goudwin[...] ning was echter minder dan [...] 1945 en de balata-inzameli[...] gaf slechts een matige vooruit[...] gang te zien. Voor deze beide [...] takken van bedrijf meent me[...] voor 1947 gunstiger resultate[...] te kunnen verwachten.

De winst- en verliesrekening der bank wijst een batig saldo aan van ƒ 272.001 na reserve[...] ring van ƒ 200.000 Sur. crt., ge[...] lijkstaande met rond ƒ 280.000 Ned. crt., voor nog te betalen Surinaamse belastingen e[...] ƒ 15.000 nog te betalen Neder[...] landse belastingen. Hieruit za[...] een dividend van 9% worden uitgekeerd.

Olienieuws

MEXICO, GESTEGEN PETROLEUM-PRODUCTIE.

De directie van de Pemex heeft onlangs bekend gemaakt dat de productie van petroleum is gestegen van gemiddeld 127.000 barrels per dag in 1946 tot 164.000 barrels per dag in Mei 1947, hetgeen neerkomt op een verhoging van 27%. Hierdoor zal genoemde onderneming in staat zijn meer petroleum te exporteren. De dagelijkse consumptie in Mexico bedraagt 107.000 barrels. De export zal evenwel worden beperkt door het gebrek aan scheepsruimte.

POOLSE PETROLEUM-PRODUCTIE.

In Mei 1947 bedroeg de productie van ruwe olie in Polen 10.822 ton, d.w.z. ongeveer 350 ton per dag. De productie van natuurgas bedroeg 7,7 millioen m³, van gasoline 621 ton en van vloeibaar gas ongeveer 34 ton.

De raffinaderijen verwerkten ongeveer 11.200 ton ruwe olie en meer dan 2.600 ton halffabrikaten, waardoor meer dan 13.000 ton gerede producten werden verkregen. De fabrieken voor smeermiddelen produceerden 440 ton vaste smeermiddelen.